

Protokollat og tilkendegivelse i faglig voldgift

Dansk Metal
(advokat Stephan Agger)
mod

Dansk Byggeri
for

Mogens Pedersen, Nyborg A/S
(advokat Thorsten Wilstrup)

(vedr. spørgsmålet om, under hvilken overenskomst en ansættelse af et medlem af Dansk Metal til arbejde på et havneprojekt på Læsø henhører).

Den 31. maj 2013 afholdtes mundtlig forhandling i ovennævnte sag med faglig sekretær Henrik Jensen, faglig sekretær Kasper Palm, afdelingschef, advokat Lene Jægerslund og chefkonsulent Hans Henrik Kristensen som partsudpegede voldgiftsmedlemmer og undertegnede næstformand i Arbejdsretten Niels Waage som formand og opmand.

Klager nedlagde følgende påstande:

Indklagede tilpligtes at anerkende, at ansættelsen af A til arbejde på havneprojekt på Læsø skulle være sket i henhold til overenskomsten mellem Dansk Byggeri, Dansk Metal og Blik- og Rørarbejderforbundet i Danmark.

Indklagede tilpligtes at betale en efter den faglige voldgiftsrets skøn fastsat bod til Dansk Metal.

Indklagede påstod frifindelse.

Parterne er enige om, at den faglige voldgiftsret også kan afgøre bodsspørgsmålet.

A, Kjeld Husted, Ole Christensen, Jens Marling, Jørn Asmussen og Rene Søndergaard gav forklaringer.

Sagen procederedes.

Efter de partsudpegede voldgiftsmedlemmers votering tilkendegav opmanden, at **klager ved en opmandskendelse ville få medhold i de nedlagte påstande, og at indklagede ville blive pålagt en bod på 25.000 kr. til Dansk Metal.**

Opmanden gav følgende begrundelse for dette resultat:

”Indledning

Det fremgår af de for voldgiftsretten forelagte oplysninger, at den indklagede virksomhed entreprenørvirksomheden Mogens Pedersen Nyborg A/S er medlem af Dansk Byggeri og således omfattet af dels overenskomsten mellem Dansk Byggeri og Dansk Metal og Blik- og Rørarbejderforbundet (i det følgende betegnet ”Metal-overenskomsten”), dels af Bygge- og Anlægsoverenskomsten mellem Dansk Byggeri og Fagligt Fælles Forbund (i det følgende betegnet ”3F-overenskomsten”).

Begge overenskomster indeholder følgende bestemmelse: (Metal-overenskomsten § 10 og 3F-overenskomsten § 13):

"Hvis der udføres arbejde på arbejdspladser, der ligger så langt væk fra virksomhedens hjemsted, at virksomheden anser det for nødvendigt at lade de ansatte overnatte i forbindelse med arbejde, skal der træffes lokalaftale om rejseform, forplejning og ophold, arbejdstid og forventet varighed."

Det er oplyst, at der i efteråret 2011 blev indgået en lokalaftale som omhandlet i bestemmelsen i virksomheden for så vidt angår de ansatte, der var omfattet af 3F-overenskomsten, mens der ikke var opnået enighed om en tilsvarende lokalaftale mellem smedene (dvs. de medarbejdere, der var omfattet af Metal-overenskomsten) og den indklagede virksomhed.

Spørgsmålet om den manglende lokalaftale blev behandlet på et fællesmøde den 10. januar 2012 afholdt i anledning af en klage rejst af Dansk Metal over for den indklagede virksomhed. Det fremgår af referatet af fællesmødet, at arbejdsgiversiden var

"enig i, at der skal foreligge en lokalaftale, hvis der udføres arbejde på arbejdspladser, der ligger så langt væk fra virksomhedens hjemsted, at virksomheden anser det for nødvendigt at lade de ansatte overnatte i forbindelse med arbejdet".

A, der er medlem af Dansk Metal, blev den 19. marts 2012 ansat i den indklagede virksomhed til udførelse af arbejde på et havneprojekt på Læsø. Ifølge ansættelsesbeviset var han ansat som specialarbejder, og det fremgår endvidere af ansættelsesbeviset, at 3F-overenskomsten var gældende for ansættelsesforholdet.

Det er i klageskriftet oplyst og ikke bestridt af indklagede, at A blev aflønnet med en timeløn på kr. 159,50, svarende til, hvad der efter de lokale aftaler i virksomheden betales for faglært arbejde, mens specialarbejdere i virksomheden blev aflønnet med kr. 147,50 i timen.

Som det fremgår af klagers påstand, finder klager, at As ansættelse rettelig burde have været omfattet af Metal-overenskomsten.

Det lægges efter de afgivne forklaringer til grund, at A er uddannet svejser og således faglært metalarbejder. Han var efter mange års ansættelse på Lindø-værftet blevet tilknyttet et vikarbureau, World Wide Workers, og var gennem dette udlejet til at arbejde for den indklagede virksomhed på et havneprojekt i Odense i nogle måneder nogen tid forud for ansættelsen til projektet på Læsø. Efter As forklaring, som ikke er bestridt af indklagede, bestod hans arbejde på Odense Havn udelukkende i faglært metalarbejde.

A har videre forklaret, at han efter sin beskæftigelse på Odense Havn var beskæftiget andetsteds. Han blev herefter kontaktet af den medarbejder i den indklagede virksomhed, der havde haft ansvaret for arbejdet på Odense havn og fik tilbudt arbejdet på Læsø. Det arbejde, han var beskæftiget med på Læsø, svarede i vidt omfang til det, han havde beskæftiget sig med på i Odense havn. På Læsø udførte han dog også i begrænset omfang arbejde, der ikke var faglært metalarbejde. Han skønner, at hans arbejde på Læsø bestod i 80 pct. faglært metalarbejde og 20 pct. ufaglært arbejde.

Opmandens vurdering af, under hvilken overenskomst As ansættelse på Læsøprojektet henhører:

Den indklagede virksomhed er som nævnt omfattet af en kollektiv overenskomst indgået med Dansk Metal, og det må derfor være udgangspunktet, at virksomhedens ansættelse af A, der er

faglært metalarbejder og medlem af Dansk Metal, er omfattet af denne kollektive overenskomst. Det er herefter spørgsmålet, om der i sagen foreligger omstændigheder, der må føre til et andet resultat.

Efter de afgivne forklaringer lægger opmanden til grund, at der ved større entreprenørprojekter som det havneprojekt på Læsø, hvortil A var engageret, ofte ansættes arbejdskraft, uden at det er afgørende for virksomheden, hvilken uddannelsesmæssig baggrund, de pågældende medarbejdere har. Opmanden anerkender efter bevisførelsen, at de arbejder, som den indklagede virksomhed udførte på Læsø i foråret/sommeren 2012, kun i begrænset omfang var omfattet af Metal-overenskomsten.

Heroverfor står imidlertid, at et projekt som Læsø-projektet efter det oplyste ofte kan omfatte arbejder, der henhører under forskellige overenskomster, men navnlig, at det af indklagede er ubestridt, at det arbejde, som A udførte på Læsø for 80 pct.s vedkommende var faglært metalarbejde.

Opmanden tillægger det endvidere særlig vægt, at A tidligere – som indlejet vikar – havde arbejdet for virksomheden på et projekt på Odense Havn og i den forbindelse udelukkende havde udført faglært metalarbejde, og at det var den indklagede virksomhed, der tog initiativet til, at A blev ansat til opgaven på Læsø, der i det væsentlige var af samme karakter som opgaven på Odense Havn. Det er herefter nærliggende at antage, at A blev antaget af virksomheden til arbejdet på Læsø, netop fordi virksomheden havde behov for at gøre brug af As kvalifikationer som metalarbejder.

På det således foreliggende grundlag finder opmanden det ubetænkeligt at fastslå, at A under ansættelsesforholdet var omfattet af Metal-overenskomsten, og der gives herefter klager medhold i påstanden herom.

Vedr. bodsspørgsmålet

Som sagen foreligger oplyst, må det antages, at den eneste reelle betydning af virksomhedens henførelse af As ansættelse under 3F-overenskomsten var, at virksomheden dermed kom uden om det krav om indgåelse om lokalaftale om rejseform, forplejning og ophold, arbejdstid og forventet varighed, som fremgik af Metal-overenskomsten, idet der som foran nævnt ikke var indgået nogen sådan aftale for så vidt angår de medarbejdere, der var omfattet af Metal-overenskomsten i modsætning til, hvad der var tilfældet for medarbejdere under 3F-overenskomsten.

Som nævnt havde spørgsmålet om indgåelse af en sådan lokalaftale kort forinden ansættelsen af A på Læsø-projektet været genstand for drøftelser mellem virksomheden og Dansk Metal, og virksomheden havde på et fællesmøde i en anden sag erklæret sig enig i, at en sådan aftale skulle indgås hvis der udføres arbejde på arbejdspladser, der ligger så langt væk fra virksomhedens hjemsted, at virksomheden anser det for nødvendigt at lade de ansatte overnatte i forbindelse med arbejdet.

Det lægges herefter til grund, at virksomheden har været fuldt ud klar over, at man ved at ansætte A under 3F-overenskomsten kom uden om indgåelsen af en sådan lokalaftale, som det hidtil ikke var lykkedes at indgå for så vidt angår ansatte omfattet af Metal-overenskomsten.

Indklagedes opfattelse, hvorefter selve ansættelsessamtalen mellem A og virksomheden i sig selv skulle udgøre den overenskomstmæssigt krævede lokalaftale, må forkastes, allerede fordi en sådan antagelse ganske ville overflødig gøre den pågældende overenskomstbestemmelse.

Under disse omstændigheder findes bod at være forskyldt.

Spørgsmålet om, hvorvidt manglende underretning om indklagedes indleje af vikarer fra World Wide Workers er bodspådragende.

Under sagen har klager endvidere rejst spørgsmålet om, hvorvidt det udgør et bodspådragende overenskomstbrud, at indklagede i sommeren 2012 indlejede vikarer til projektet på Læsø uden at underrette tillidsrepræsentanten på virksomheden herom. Klager har herved henvist til Metal-overenskomstens § 40, stk. 14, der er sålydende:

”Tillidsmanden skal ved forestående afskedigelser bedst muligt holdes orienteret herom og har i øvrigt påtaleret ved eventuelt forekommende urimeligheder ved antagelser og afskedigelser.”

Der er fremlagt en fællemødebegæring af 9. marts 2012 med følgende indhold:

”Vi har fra vor medlemsorganisation, Dansk Metal, modtaget indberetning om en opstået uoverensstemmelse mellem forbundet og medlem af Dansk Byggeri, vedrørende brud på mæglingsmødereferat af 31. januar 2012.

Forbundet har fra Metal Odense modtaget meddelelse om, at der i nævnte virksomhed er opstået uoverensstemmelse i forbindelse med orientering af tillidsrepræsentanten i forbindelse med indleje af folk.

Sagen er den, at der den 31. januar 2012 blev afholdt et mæglingsmøde, hvor virksomheden tilkendegav, at de fremover vil orientere tillidsrepræsentanten om ansættelser, afskedigelser og indlejet mandskab.

Virksomheden har den 24. februar 2012 indlejet fremmed arbejdskraft under virksomhedens ledelse og foretager arbejder fra fredag henover weekenden.

De indlejede medarbejdere er fra Kissendrup Smede- og Maskinforretning ... Lejer har således heller ikke efterlevet overenskomstens § 15 ved, at de ikke har fået tillæg for over- og weekendarbejde.

Forbundet er af den opfattelse, at virksomheden begår brud på mæglingsmødereferatet af 31. januar 2012 samt overenskomstens § 15 vedr. søn- og helligdagsarbejde.”

Referatet af det afholdte fællemøde af 13. april 2012 er sålydende:

Ved et fællesmøde d.d. i Dansk Arbejdsgiverforening behandlede en af Landsorganisationen i Danmark på vegne af Dansk Metal rejst klage over Mogens Pedersen Nyborg A/S..., medlem af Dansk Byggeri, jf. fællesmødebegæring af 9. marts 2012 og 28. marts 2012.

Sagen forhandlede.

Parterne enedes om, at virksomheden til fuld og endelig afgørelse af tvisten jf. fællesmødebegæring af 9. marts 2012 og uden præjudice snarest og senest 14 dage fra d.d. til Dansk Metal betaler kr. 9.000 i bod...

Arbejdstagerslden tog forbehold for at videreføre tvisten i fællesmødebegæringen af 28. marts 2012 ved fagretlig behandling vedrørende, hvilken overenskomst den pågældende medarbejder på Læsø skal være omfattet af.”

Indklagede har i svarskriftet påberåbt sig, at uoverensstemmelsen vedr. den manglende orientering af tillidsrepræsentanten er afklaret til fuld og endelig afgørelse ved fællesmødet den 13. april 2012.

Indklagede har under den mundtlige forhandling endvidere gjort gældende, at overenskomsten ikke indeholder tilstrækkelig hjemmel til at pålægge indklagede bod for manglende orientering af tillidsrepræsentanter om indleje af vikarer.

Klageren har anført, at dette anbringende er for sent fremsat til at kunne gøres gældende.

Opmanden finder ikke, at indklagedes svarskrift kan forstås således, at man anerkender, at Metal-overenskomstens § 40, stk. 14, indeholder hjemmel til at pålægge virksomheden bod for manglende orientering af tillidsmanden om forestående antagelser.

Vedtagelsen på fællesmødet den 13. april 2012, hvorefter virksomheden blev pålagt en bod på 9.000 kr. skete uden præjudice og vedrørte også andet end selve det forhold, at virksomheden ikke havde orienteret tillidsmanden om indleje af vikarer. Den nærmere baggrund for fællesmødevedtagelsen er ikke oplyst under voldgiftsbehandlingen. Herefter finder opmanden ikke tilstrækkeligt grundlag for at tillægge fællesmødevedtagelsen betydning for spørgsmålet om, hvorvidt Metal-overenskomstens § 40, stk. 14, kan fortolkes således, at den indeholder en forpligtelse for virksomheden til at orientere tillidsmanden om en forestående indleje af vikarer.

Opmanden finder på den anden side heller ikke, at spørgsmålet om, hvorvidt indklagede har begået et bodspådragende overenskomstbrud ved ikke at orientere tillidsrepræsentanten om indleje af vikarer i sommeren 2012, er endeligt afgjort ved vedtagelsen på fællesmødet den 13. april 2012, da det forhold, der nu påklages, skyldes en ny undladelse af at orientere tillidsrepræsentanten efter afholdelsen af fællesmødet den 13. april 2012.

Opmanden bemærker herefter, at Metal-overenskomstens § 40, stk. 14, indeholder en udtrykkelig forpligtelse for indklagede til at holde tillidsrepræsentanten orienteret om forestående afskedigelser. Derimod indeholder bestemmelsen ikke en tilsvarende udtrykkelig pligt for indklagede til at holde tillidsrepræsentanten orienteret om forestående ansættelser eller indleje af vikarer. Da bestemmelsens første led således udtrykkeligt indeholder en pligt for virksomheden til at holde tillidsrepræsentanten orienteret om forestående afskedigelser, kan det ikke antages, at også bestemmelsens andet led om tillidsmandens påtaleret ved eventuelt forekommende urimeligheder ved antagelser og afskedigelser skal forstås som en orienteringsforpligtelse.

Herefter finder opmanden ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at overenskomstens § 40, stk. 14, kan forstås som indeholdende en forpligtelse for virksomheden til at holde tillidsmanden orienteret om forestående antagelser af arbejdskraft, herunder indleje af vikarer.

Fastsættelsen af bodens størrelse

Da det således ikke er antaget, at virksomhedens undladelse af at orientere tillidsmanden om indleje af vikarer i sommeren 2012 er bodspådragende, skal bod alene fastsættes for virksomhedens overenskomststridige henførelse af As ansættelsesforhold under 3F-overenskomsten.

Herefter fastsættes den forskyldte bod til 25.000 kr.”

De partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten afsluttede herefter sagen forligsmæssigt i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse og aftalte, at denne i skriftlig form parterne

imellem skal tillægges virkning som en kendelse, jf. lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter § 28, stk. 4.

Roskilde, den 6. juni 2013

Niels Waage